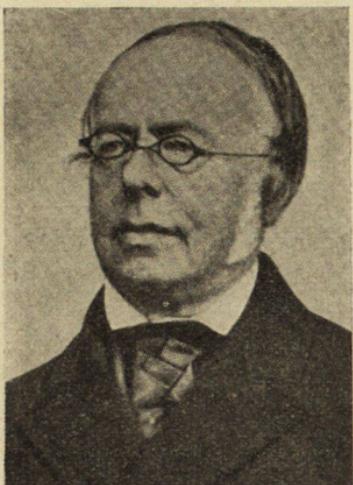

стане строител, но училь сериозно и музика, 1811 е ученикъ по цигулка и композиция на Шпоръ въ Гота, 1812 — членъ на Дрезденската дворцова капела, а на следната година — напушта това място, прекарва въ

Морицъ Хауптманъ

концертни пътувания, отива като учител по музика на князъ Репининъ, и живѣе въ разни руски градове. Следъ завръщането си отъ Русия, прекарва две години въ Дрезденъ, а 1822 бива повиканъ отъ Шпоръ за виолонистъ въ диригирраната отъ него дворцова капела, 1842, по препоръка на своя учител и Менделсона, бива назначенъ за канторъ на „Томасшуле“, а на следната година — и преподавател въ консерваторията въ Лайпцигъ, дето развива една широка дейност като теоретикъ, диригентъ и компонистъ, и бързо славата му като теоретикъ се разпростира отвъд границите на Нѣмско. Композиции: единъ концертъ за пиано, сонати и сонатини за цигулка, струнни квартиети, дуа за 2 цигулки, една меса за соли, хоръ и оркестъръ, една несъпроводна меса, пѣсни за смѣсенъ и мажки хоръ и, главно — неговите мотети, които се пѣятъ и до сега. Освенъ това, е една опера „Матилда“.

Въ своите теоретични съчинения, Х. възстановява забравената тогава дуалистична теория — основаваща се на рѣзката противоположност на *dur* и *moll* хармонии. Тѣ сѫ: „Die Natur der Harmonik und der Metrik“ (1853), — „Естество на учението за хармонията и метриката“, „Die Lehre von der Harmonik“ (1868), — „Ученитето за хармонията“, освенъ това: „Обяснения къмъ Йох. Себаховото изкуство на фугата“ (1841), и „Opuscula“ (1874), — статии върху теорията на музиката.

Хауптъ, Карлъ Августъ — Haupt, Karl August — органистъ и компонистъ, род. 25 авг. 1810 въ Кунау при Заганъ, умр. 4 юли 1891 въ Берлинъ, училь при А. В. Бахъ и Зигф. День, органистъ въ Берлинъ, преподавател, и после — директоръ на Кралския институтъ за църковна музика, компониралъ пѣсни, и издалъ една „Школа за органъ“, и една книга хорали.

Хегаръ, Фридрихъ — Hegar, Friedrich — швейцарски компонистъ и диригентъ, род. 11 окт. 1841 въ Базель, умр. 2 юни 1927 въ Цюрихъ, възпитаникъ на Лайпцигската консерватория, концертмайстър и диригентъ въ Цюрихъ, основател и, до 1914, директоръ на тамошното Музикално училище, компониралъ: по единъ концертъ за цигулка и за чело, струненъ квартетъ, оратория „Манасть“, „Пробуждането на Ахасферъ“ — за соли, хоръ и оркестъръ и, главно — неговите мажки хорове, въ които областъ той създава нѣщо ново.

Хегеръ, Робертъ — Hegel, Robert — диригентъ и компонистъ, род. 19 авг. 1886 въ Страсбургъ, ученикъ тамъ на Фр. Шокхаузенъ, после на Л. Кемптеръ въ Цюрихъ и М. Шлингъсъ въ Мюнхенъ; диригентъ въ Страсбургъ, Улмъ, Барменъ, Нюрнбергъ и Виена („Фолксоперъ“, а отъ 1925 въ Държавната опера), писалъ: 2 симфонии, концертъ за цигулка и пиано, клавиатури, мелодрама „Еврейката отъ Вормсъ“, симфоническа драма „Херо и Леандъръ“ (гол. орк.), „Пѣсень на мира“ — за соли, хоръ, оркестъръ и органъ, оперитъ „Праздникъ въ Хадерслевъ“, „Просякъ безимененъ“ и др.

Хее, Фредерикъ Шарль — Haue, Frederick Charles — швейцарски ди-